

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 20 czerwca 2012 r. (sprawa R 1845/2001-4) w zakresie dotyczącym częściowego uchylecia decyzji Wydziału Unieważnień i oddalenia wniosku o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego nr 6 375 398 w odniesieniu do towarów „gogle narciarskie” i „gogle snowboardowe”.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Demon International LC i Big Line Sas di Graziani Lorenzo pokrywają własne koszty, w tym koszty poniesione w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą.
- 4) OHIM pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 331 z 27.10.2012.

Wyrok Sądu z dnia 12 lutego 2014 r. — dm-drogerie markt przeciwko OHIM — Semtee (CALDEA)

(Sprawa T-26/13) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w przedmiocie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego CALDEA — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy BALEA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2014/C 93/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (przedstawiciele: adwokaci O. Bludovsky, B. Beinert i A. Bender)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Geroulakos, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Semtee (Escaldes Engornay, Andora)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 10 października 2012 r. (sprawa R 2432/2011-1) dotyczącą postępowania w przedmiocie sprzeciwu pomiędzy dm-drogerie markt GmbH & Co. KG a Semtee.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

- 2) dm-drogerie markt GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 86 z 23.3.2013.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 20 stycznia 2014 r. — Romonta przeciwko Komisji

(Sprawa T-614/13 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2003/87/WE — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych — Przydział bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na okres od 2013 r. — Wniosek o stwierdzenie nadzwyczajnych okoliczności — Brak pilnego charakteru)

(2014/C 93/40)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Romonta GmbH (Amsdorf, Seegebiet Mansfelder Land, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci I. Zenke, M. Vollmer, C. Telschow i A. Schulze)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. White, C. Hermes i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania art. 1 ust. 1 decyzji Komisji 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. dotyczącej krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie, w jakim odmawia ona skarżącej przydziału z uwagi na nadzwyczajne okoliczności.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 24 grudnia 2013 r. — Deloitte Consulting przeciwko Komisji

(Sprawa T-688/13)

(2014/C 93/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Deloitte Consulting CVBA (Diegem, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci K. De hernois i N. Korogiannakis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej w sprawie wyboru skarżącej jako czwartego wykonawcy w systemie kaskadowym w przetargu DIGIT/R2/PO/2013/004 ABC III — Doradztwo, analiza porównawcza i konsultacje w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych (Cześć 2), o której powiadomiono skarżącą w piśmie z dnia 15 października 2013 r. i w sprawie udzielenia zamówienia konsorcjom PWC-EVERIS jako pierwszemu wykonawcy, KPMG-TRASYS-KURT SALMON jako drugiemu wykonawcy i CGI Accenture jako trzeciemu wykonawcy;
- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji przynajmniej w zakresie, w jakim nie wykluczono z przetargu pierwszego wykonawcy w systemie kaskadowym, PWC-EVERIS, ze względu na to, że zamieścił informację o swojej ofercie finansowej w ofercie technicznej;
- Zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącej odszkodowania za szkodę spowodowaną utratą zamówienia lub zamiennie utratą szansy z racji rzeczoności postępowania przetargowego;
- Obciążenie pozwanej kosztami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszą skargą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia i nieujawniania zalet wybranych oferentów — art. 113 ust. 2 rozporządzenia finansowego i art. 161 ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego oraz naruszenia istotnego wymogu proceduralnego — zasady prawa do skutecznego środka prawnego;
 - Mimo że przedmiot przetargu jest technicznie złożony i ma duże znaczenie strategiczne, fragmenty sprawozdania z oceny są krótkie, powierzchowne, uproszczone, brak w nich wskazania mocnych i słabych stron ocenianych ofert, ograniczają się do „kwalifikacji” i w ogóle nie zawierają istoty odpowiedzi. Dla niektórych podkryteriów całkowicie brak jest uzasadnienia tłumaczącego punktację oferentów, zaś uwagi komisji oceniającej są często niespójne z punktacją przyznaną poszczególnym oferentom. Braki uzasadnienia zaskarżonej decyzji uniemożliwiają kontrolę sądową zaskarżonej decyzji, naruszając zasadę prawa do skutecznego środka prawnego.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku stosowania jasnych kryteriów udzielenia zamówienia, na podstawie

których można udzielić zamówienia w obiektywny sposób; naruszenie rozróżnienia między kryteriami wyboru a kryteriami udzielenia zamówienia;

- Specyfikacja techniczna składa się ze znacznej liczby niejasnych podkryteriów. Dlatego też należycie poinformowani i wykazujący zwykłą staranność oferenci nie są w stanie zinterpretować konkretnego kryterium udzielenia zamówienia. Nie jest jasno wskazane, co może stanowić lepsze lub gorsze podejście, ani nie ma czynnika jakościowego dla ustalenia, które ze wskaźników mogą prowadzić do uzyskania lepszych lub gorszych wyników. Ponadto sprawozdanie z oceny zawiera odniesienia do kryteriów wyboru, które były zastosowane do oceny technicznej propozycji oferentów.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący niezgodności z postanowieniami specyfikacji warunków zamówienia. Naruszenie zasad przejrzystości i dobrej administracji — Naruszenie instrukcji dla oferentów — wzmianka o cenie w ofercie technicznej;
 - Jeden z wygrywających oferentów ujawnił istotne szczegóły finansowe w technicznej sekcji oferty, co prowadziło do jej niedopuszczalności, gdyż naruszała ona konkretne postanowienia specyfikacji dla oferentów, a także zasadę niedyskryminacji i Przewodnik zamówień publicznych DIGIT, mający zastosowanie do niniejszej sprawy.
 - 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 lit. a) rozporządzenia finansowego i sekcji 5.2.3.2. specyfikacji dla oferentów — konflikt interesów;
 - Zgodnie z art. 107 rozporządzenia finansowego pozwana powinna była ocenić, czy oferenci nie mają konfliktu interesów, w trakcie postępowania przetargowego na umowę ramową, zamiast przeprowadzać ocenę dla każdego przypadku z osobna w trakcie wykonania umowy ramowej, co pozwana w tym przypadku preferuje. Wszyscy oferenci mający konflikt interesów, tak jak opisano w trakcie postępowania przetargowego, powinni być zostali wykluczeni przed zawarciem umowy ramowej, a nie, co preferuje pozwana w niniejszym przypadku, każdy z osobna w trakcie wykonania umowy ramowej. Sekcja 5.2.3.2. specyfikacji dla oferentów stanowi jeszcze bardziej ścisły wymóg, niż konflikt interesów określony w art. 107 rozporządzenia finansowego. Zgodnie z powyższym pozwana powinna była wykluczyć niektórych z wybranych oferentów.